1874. VI. évfolyam. 211. szám. Kedd, október 27.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A vadászok vadásza.

⊙) Nem lehet tudni, hogy Ghyczy pénzügyminiszter urnak mi haragos öszszeszólalkozása lehetett valaha ifju korában Diánával, a vadászat istenasszonyával, hogy boszuját most a miniszteri széken kivánja iránta kiönteni!

Vagy mi összekoczódása volt a lovagias magyarság nemtőjével, — hogy e nemzet ezredéven is tulterjedő szokásait, s vadászati szenvedélyét erővel elölni törekszik?

A haza megmentésére irányzott adóreformjavaslatai közt ott diszeleg a vadászati jog korlátozására s a vadászfegyver megadóztatására irányzott törvényjavaslat is.

A honmentő javaslat szerint ezután a földtulajdonos saját birtokán sem lőheti le a kártékony vadat — hacsak Ghyczy kegyelméből először is 12 frt illetéket (?!) nem fizet vadászati jegyért; s azonkivül egy csövü fegyverétől 1 ftot, kétcsövütől pedig 2 frtot ki nem szur, és pedig é v e n k é n t!

Aki pedig a más birtokán vadászik, még külön tartozik haszonbért is fizetni!

Valóban szép összegbe kerülhet igy a vadászati szenvedélynek, e lovagias szokásnak gyakorlása az évek hosszu során keresztül!

Lehet képzelni, hogy a nagy birtokosok hány vadásznak, kerülőnek, erdővédnek stb. lesznek kénytelenek vadászati jegyet váltani; hány puskáért kell fizetniök?

Hiszen a nagy birtokosok még csak birják.

Hanem a kisbirtokosok inkább engedik e vadkegyeleti rendszabály örve alatt pusztitni a kártékony vadakat, — ugyis sokképen megadóztatott birtokaikon, mint sem a többe kerülő vadászati jegy- s lőfegyverdijt fizessék az évek hosszu során át!

Ha valami összeesküvésektől füstölgő világban élnénk, — vagy, ha a kipusztitott vadak redintegrálására kellene hozni óvószabályokat; — hát akkor még mehetne ez.

Hanem egy országot — mely a rosz politika miatt tönkrejutófélen van, — akar e rendszabálylyal megmenteni az ujkor lángeszü pénzügyminisztere!

Könnyü neki: ő már roncsolt koránál fogva tulvan azon, hogy bárminő vadra is vadászhasson!...

E gyönyörüséges rendszabály valóban jóval tultesz a bachkorszakbeli waffenscheinos világon.

Mert Bach, Schmerling és társaik az összeesküvésektől féltökben rendeztek hajtóvadászatot a vadászok ellen. És pedig ugy, hogy 50 kros bélyeggel beérték az engedélyesektől.

De most az alkotmányos magyar miniszter majd harminczszorosan veti ki a rendőrállam által kivetett vadászati adót!

És pedig a zaklatás mindennemü kellemetlenségének, a kutatásnak, a feljelentésnek stb. alkalmazásával.

Elerkölcstelenitő hatása is függelékül oda csatoltatott a gyönyörüséges rendszabályhoz; t. i. a feladóknak, kémeknek megjutalmaztatása.

Nem elég, hogy már a dohány, a bélyeg, a fogyasztási adó körében tág tér nyittatott a csempészkedésnek, és az ezzel együtt járó erkölcsi sülyedésnek, valamint a gyalázatos kémkedésnek; — ime, ujabb táp adatik e fertelemmel teljes, és a magyar jellemhez nem illő kémkedési irányzatnak.

Valóban haladunk — a sülyedés felé...

Még találna az ember az eredetiségnek némi nyomára, ha a hatalmas ellenzékiből hirtelen átváltozott miniszter a czilinderkalapokat, a bugyogókat, a kártyát stb. adóztatná meg.

Ezzel legalább egy-egy mosolyt is erőtethetne ki borongó arczunkra.

Hanem, hogy a vadászati lovagias szokásnak ily nyomorult eszközzel akarja megásni sirját, — és pedig alkotmányos miniszter létére a rendőri állambölcselet minden kinövésének alkalmazásával:

No ezt ugyan a „mindent megnyertünk“ hires jelszó varázslóitól sem vártuk volna!...

Ezzel aztán meg lesz mentve a haza!

Ezzel fel lesz téve a korona a pénzügyi lángésztől duzzadó fürtökre, melyek dicsőségért ágaskodnak az ég felé!

Fizesd meg, édes magyarom, e vámot is, mert csak e hidon juthatsz el a valódi jólét mennyországába!

A vadászok vadásza igy kivánja azt!

Vigasztald magadat azzal, kedves magyarom, hogy: hátha annak a vadászklubbnak — mely évek óta üzi hajtóvadászatát Magyarország önállósága s függetlensége ellen — ez lesz az utósó puskalövése, — mely a vadászok vadásza dicsőségének arany rojtjait is rongyokra szaggatandja?!

— **Képviselői körökből** azt hirlik, hogy a középtanodai tjavaslat tárgyalása elhalasztatik, a közjegyzői javaslat pedig a főrendi módositás szerint fogadtatik el.

— **Az országgyülési** Deák és balközéppárt gyüléseiről már röviden tettünk emlitést. Az eredmény országgyülési rovatunkban olvasható. Most csak azt emlitjük meg utólag, hogy a függetlenségi párt az elnöki székekre Mocsáryt és Mednyánszkit, jegyzőül Szeniczei helyett Orbán Balázst, háznagyságra a balközép jelöltét Jankovicst tüzte ki. De természetesen e jelöltek elbuktak.

— **A képviselőház** ma nem tartott ülést; a pártok a holnap tartandó bizottsági választásokra készültek. Ghyczy is valószinüleg holnap terjeszti elő adójavaslatait s a költségvetést.

— **A munkások** Budapesten vasárnap gyülést tartottak. Megállapodások nem jöttek létre. Több szónok hangsulyozá, hogy a nemzetiségi kérdést nekik mellőzni kell s csak a munkások emberi érdekeinek előmozditására törekedjenek.

— **Zürzavar.** A „Hon“-ban olvassuk: Az egyptomi konzulatusok kérdésében nem éles jelleg nélküli differenczia merült legközelebb fel. Az osztrák kormány ugyanis a magyar kereskedelmi miniszterium megkérdezése nélkül terjesztett be e tárgyban az osztrák reichsrath elé javaslatot. A magyar igazságügyminiszterium azonban megkérdeztetett, s bele is egyezett ama javaslatba, anélkül, hogy az ép oly joggal érdekelt kereskedelmi miniszteriumot értesitné. Most a magyar kereskedelmi miniszterium e javaslat visszavételét követeli. Nem tudjuk, minő álláspontot foglaland el ez ügyben a „lelkiismeretes Pauler.“

— **A határőrvidéki** erdőüzleti szerződés felbontása közelebb fog a király által szentesittetni.

— **A budapesti** jogászsegélyzőegylet elnökévé Fittler Bálint választatott.

Huzly Károlyról.

E n d r ő d, (Békésmegye) okt. 20.

Békésmegye egyik hajdani táblabirájáról óhajtok kegyeletesen irni. — Főtiszt. Huzly Károly ur ő nagyságának, békési főesperesnek, Szt.-László király prépostjának, nagyváradi l. szer. kanonoknak, debreczeni plébánosnak s egykor áldozársága kezdetén a nagy nevü és határtalan jótékonyságai által áldott emlékezetü Lajcsák Ferencz nagyváradi püspök kedvencz titkárjának aranymisés áldozársága dicső és szerencsés alkalmából, őneki ő felsége a király által a Lipót-rend lovag keresztével dijmentes feldiszitése minekünk, endrődieknek is örömre gyujtá sziveinket; engedje tehát a tekintetes szerkesztőség, hogy midőn a legkegyelmesebb ur méltatta a valódi érdemest: röviden, mintegy viszhangjául a debreczeniek osztatlan örömének mi is nyilvánithassuk e sorokban ünnepélyes örömünket, mert az aranymisés prépost-kanonok-lovag, ha szeretve tiszteltetik Debreczenben, itt is épen ugy, oly mérvben nyilatkozik irányában az, miként 1869-ben, midőn őt ő excellenciája a megyéspüspök ur kiséretében, mint békési főesperest üdvözleni, tisztelhetni, szerethetni szerencsések valánk. Akkor a szeretve tisztelő ovaciókat látván a megyés püspök ur ő excellencziája, mint közvetve értesülék, odanyilatkozott: hogy „ez már valódi népszerüség.“ És csakugyan annyi év (1852) óta és után a nép gazdaga, szegénye, férfia, asszonya uton-utfélen, templomban, saját lakásaikban csókolva, — üdvözié őt oly jelenetek közt és oly mérvben, mely a keresetlen szeretetszülte népszerüséget bizonyitá be; — példának okáért:

Röviden elmondom: hogy mi volt az ok, mely e szent és szép okozatot eredményezé?

Az ok, mely őt, az aranymisés főpapot fokozatosan, biztosan emelé a népszerüségben, szeretetben, elismerésben, közbecsülésben, és a papi méltóságok körében: saját egyéniségben rejlik!...

Ő tudta és lelkészi pályáján érvényesiteni iparkodik vala, hogy nem az engedelmeskedőben, hanem a parancsolóban kell lenni az okosságnak; — hogy nyitva tartsuk füleinket, midőn az alattvaló lelkének minden érzelmét eléadni akarja; hogy az az egyedüli igazságos nagyravágyás, isten szereti, s az ő szeretete jutalmául szeretetben gyarapodnia jótékonyság folytonositása által; hogy mért kell szeliden, szerényen és halkan beszélni, hogy ha elöljáró vagy, haragodban ne büntess senkit, hogy a pénzszeretet soha ki nem alvó kemencze, zsarnok a világon; hogy a rang s tekintély annak való, ki azt az elnyomottak és a gyötröttek megszabaditására használja, hogy aki lelkiekben és testiekben a kis dolgokat használni tudja, az nagy kincseket gyüjt magának.. hogy a megbántónak rövid, szelidszóval kell felelni, és megtörve, sőt legyőzve van az ő haragja... hogy nem szabad megvetnünk kitsem embertársaink közül, mert a müvész nem türheti el, hogy müvét az ő jelenlétében ócsárolják. Az Isten mindenütt jelen van, az ember az ő müve!... Hogy nem kell az embereket hibáikért gyülölni, sem pedig a hibákat az emberekért szeretni!... hogy példával jobban hat az emére, mint a tanitással, mert ami már megtért s be is van bizonyitva, azt örömest tartja főképen a néposztálybeli ember hasznosnak; hogy vslamennyi magas méltóság és nagy rang fölött ragyog „az isten szolgájának“ czime.

Mert Huzly igy élt, már Endrődön laktakor birá, még jelenleg is országosan szereplő s hirneves főuraink barátságszerü bizodalmát, tiszteletét! Endrőd lakossága között pedig terjesztette — plebánosi (néplelkészi) cziméhez hiven a finomabb társadalmi szokásokat, főképen menyegzők s egyéb családias népünnepélyek alkalmával, a kertészetnek, különösen a belső kertészetnek ő adta, ugy szólván, az első lendületet.... Ő már, mielőtt Petőfi énekelte volna, nagy mérvben példaadólag érvényesiti vala, hogy „Szeresd a virágot és ne féltsd szivedet, mert ki ezt szereti: rosz ember nem lehet.“ Mig eként hivei közöl szegényt, gazdagot, főképen a h a s o n s z e n v i g y ó g y á s z a t sikeres alkalmazása által, melynek Debreczen koszorusa lőn, hálás szeretettel magához csatolt a sirig, a siron tulig: addig az ő méltóságos, modeszt, nyájas, tapintatos és eszélyes magatartása s nyilatkozatai által igen kedvelt tagja volt és maradt a magasb köröknek is.

Vendégszerető egyszerü háza ismeretes volt Békésmegye uri köreiben....

Mint isten lelke szerinti pap, tudván azt, hogy aki énekel, kétszer imádkozik, az isten dicsőitésére zengett énekek terjesztésében és müvelésében, — t ö b b s z é p n é p i e s i r á l y u é n e k s z ö v e g e t ő m a g a i r v á n — sokat fáradozott és áldozott... Közel és távol vidékről jöttek uri családok tagjai ide ünnepelni, gyönyörködendők a földészapák leánygyermekeiből szervezett énekkar szép éneklésében.... mely énekkart szomszédhelyekre is átkérték ünnepélyesebb temetésekkor. Nem egyszer zendült meg Endrőd szép nagy templomában Haydn „Teremtés“ czimü szép hymnusa vagy az „Egek magas jelö tje“ szép dallama, melynek szövegét legelőször ő forditá magyarra, más szavakkal ugyan, de hason értelményü szöveggel. Debreczenben is ő szervezte legelőször és pedig majdnem egészen saját költségén az énekiskolát, az akkori jeles kath. éneklész Engesser Antal vezetése alatt, ki a hires budapesti éneklésznek Engesser Mátyás zenedei tanárnak és zeneszerzőnek édes testvére volt...

Mindezekből nyilván való, hogy a királyi kegy méltó egyént üntetett ki, s hogy ha az ő nevéhez rang és czim nem tartoznának is, ő azok nélkül derék kath. hazafi pap volna; mert nem a helyek teszik a férfit nagygyá, de a férfi, mint gyémánt a hegyet, tünteti ki a helyet!

El nem mulaszthatom itt fölemliteni, hogy a forradalom utáni közvetlen években többször volt ő nagysága egyes nem magyar emberek spionirozása és nemtelen föladásai folytán zaklattatva még csendőrök motozása által is.... igy akarván neki a nyomorultak ártani, hanem hát.... vessünk fátyolt a multakra. Isten éltesse ünnepeltünket jó kedélyben addig, mig e siron inneni élet terhére nem leend.

Idősb Bus magyar.

A hadfelszerelés ügye.

— A fővárosi iparosok — több vidéki iparos jelenlétében — gyülést tartottak vasárnap. Ráth K. elnök a hadfelszerelés ügyének ránk nézve nagy fontosságát jelzé, s versenyre batoritá a jelenvoltakat.

Mudrony S. felhivja az értekezletet, tanácskozzék a fölött: miként lehetne azon nehézségeket leküzdeni, melyek eddig a szállitás elé gördültek? — Ő legczélszerübbnek tartja, ha az egyszaku iparosok egyesülnek, ha minden szakból csak egy pályázat nyujtatik be, de az megbizható legyen.

Bakai (Szegedről) elfogadja Mudrony inditványát, ugy, hogy a nagyobb csoportokra nézve történjék a szövetkezés, a mit Mudrony is elfogad.

Ez inditványok elfogadtatván, a pályázó iparosok tegnap készültek a kiállitott ruháknak Ó-Budán megtekintésére.

Végül 12 tagu bizottság küldetett ki a további teendők végzésére.

A délutáni ülésen fölolvastatott azon jegyzék, mely a szabad versenynek föntartott czikkeket tartalmazza. A bizottságon kivül szép számban megjelent pályázó iparosok majdnem kivétel nélkül jelentkeztek az egyes szállitási csoportokra.

Igy pl. lótakarókra, gombkötő és paszománmunkákra, bádogos czikkekre, hangszerekre, lakatos munkákra, tolldiszitő, kötelessat. árukra 3, 4—6 pályázó is jelentkezett.

Csupán a kaucsuk-csuklya, bőrkesztyü és sisakszükségletre nem fog Magyarországból pályázat benyujtatni, mig a többi iparág igen jól lesz képviselve.

Miután minden czikknél a pályázók nevei följegyeztettek elnök megköszönte a vidékieknek az ügy iránt tanusitott meleg érdeklődést és fölkérte a jelenlevőket, hogy hétfőn lehető nagy számban ránduljanak Ó-Budára a minták megtekintésére, mert a pályázati határidő nov. 3-án már lejár. Ezzel a gyülés eloszlott.

Az utolsó szükebb értekezlet e tárgyban tegnap délben 2 órakor tartatott, melynek tárgyai azonban már inkább üzleti jelleggel birván, szintén nem tartoznak a nyilvánosság elé.

Örvendetes azonban, hogy annyi initiativa után a pályázási kedv iparosaink közt annyira mégis fölébresztetett, miszerint résztvevésük csekélysége fölött nem lesz okuk nekik és nekünk pirulni.

— **Egy regény folytatása.** Mi is emlékeztünk egy jámbor dervisről, ki Szegvárról nehány év előtt egy leánynyal elszökött. A magyar-török regénynek még folytatása van. A „Vásárhelyi közlöny“ róla ezeket irja: A tisztelt dervis ur tulajdonképen nem is dervis, hanem állitólag franczia vagy olasz; le alább korszikai utlevéllel jár, neve Antolini André ur, s neje (?) egy szegvári származásu nő Bajusz Panna, ki az utlevélben Antolini Idának van irva. Föntisztelt Antolini ur azonban legujabban oly feltünően kezdi magát Szegváron viselni, hogy a hatóság figyelmét magára vonván, a szolgabirói hivatal utlevelét kérte. Az utlevél, mint emlitők, a fenti Antolini Andrére szól, azon kis eltéréssel, hogy ő Antolini urasága derekasan barna ember, ugyan ily haja és szakála van, a franczia utlevélben pedig ő tiszteltsége szőkének, szőke szakálu és bajuszunak állittatik. A hivatalos nyomozódás az illető ellen megkezdetvén, oly gyanus körülmények merültek fol, melyeknek folytán nem tudjuk, vajon a dervisféle regény 3-ik s végső fejezetét nem a kir. törvényszék fogja-e megirni? Hivatkozik a tisztelt ur budapesti uraságokra, kik nem léteznek, Andrásy Gyula grófra, ki neki soha hirét sem hallotta!

A magyar protestáns-egylet III-ik közgyülése.

— A magyar protestáns-egylet közgyülése o k t ó b e r 25-én Fördős Lajos elnöklete alatt nyittatott meg.

Fördős Lajos elnök megnyitó beszédében előadja, hogy bárha az egylet fenállása óta nem sok eredményt mutathat is fel, müködése meddőnek nem mondható. Müködésünknek — mondá — vannak akadályai, de a melyek kitartó munkásság által legyőzhetők. Mostani összejövetelünk czélja a munka sorrendét megállapitani s azok iránt a szükséges előintézkedéseket megtenni.

Ezután Kovács Albert titkári jelentésében kiemeli az idők mostohaságát s annak nyommasztó következményeit, melyek azonban egyletünket még sem renditették meg. A magyar protestans egyházi irodalmat a mult évben alig egy pár mü képviselte, most e téren örvendetes mozgalom észlelhető. Az egylet által alakitott theologiai könyvtár jövedelmet hozott, s ez az első prot. irodalmi vállalat, mely deficzittel nem végződött. A kitüzött pályakérdésekre beérkezett müvek közöl Szeremley Samu munkája: „Vallás és erkölcsi élet Magyarországon 1848 óta“ a tudományos tekinteteknek megfelelő könyv.

Az egylet által meginditott hetilap „Keresztyén család“ megszünt ugyan, de annak meginditását reméli. E veszteséget kárpótolja Kovács Albert inditványára létesitett theologiai könyvtár. Pártfogásába vette az egylet a beregi, szerémi és oláhországi missiokat, s alapitója lett három árvaháznak.

A gyülés következő tárgya a történelmi pályamunkát birálók jelentése volt. A birálók véleménye oda módosittatott, hogy az jutalomra nem méltó, s a pályázat felfüggesztetett. E helyett...

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Mária Zsófiától.

XI. FEJEZET.

(Folytatás.)

— Mennydörgős mennykő! mi bajod, miért vagy szomoru? — kérdezé a meglepett elnök — talán a fényüzés ellen tartott ma a lelkész valami hatalmas dorgáló beszédet, és amiatt lettél ilyen szomoruvá? Nos, hát a ruhát, melyet számodra készittettem, meg sem köszönöd?

Anna körülölelte nagybátyja nyakát s annak vállára hajtván fejecskéjét, szomoru susogással mondá:

— Kedves jó nagybátyám, köszönöm jóságodat!

De alig mondá ki az utósó szótagot, már zokogott.

— Hogyan, édes leányom! hát te még sirsz, holott én neked egy szép ruhát ajándékoztam? talán nem nyerte meg tetszésedet?

— Azért szomorkodom, mert te nekem ruhát, nem pedig pénzt ajándékozál.

— Ajándékomnak ezen megváltoztatására Éliás kért föl. Neked nincs pénzre szükséged. Azt pedig tudatnom kell veled, hogy reám nézve igen borzasztó dolog téged ugy öltözöttnek látni, mintha nekem csak szolgálóm, és nem gyámleányom volnál. Nem akarom, hogy ugy öltözködj, mint egy parasztleány, és én ezt már mondtam neked, de óhajtásomnak semmi sikere nem lett. Mindenkor olyan ruhát, és oly tárgyakat akartam neked adni, mint Lisbethnek; de te mindaddig kértél és könyörögtél, mig kivánságodnak engednem kellett, és a neked szánt czikkek értékét pénzül adtam kezeidbe. Ámde jóllehet mindenkor azt is mondám, hogy végy tehát magadnak azt, amire szükséged van; te semmit se vettél. Én már meguntam azon észrevételeket hallgatni, melyek öltözködésed miatt tétetnek; és ennélfogva azt akarom, hogy mostantól fogva azon tárgyakat, melyeket tőlem kapsz, minden illő alkalommal használd. Nem engedhetem többé, hogy nagyobb összeg pénz tőled csak ugy elpusztuljon, hogy annak hollétéről semmit se tudjunk.

Anna a nagybátyja mellett levő zsámolyszékre ült, és fejét annak térdére hajtá, miközben szomoruan sohajtott és könyei peregtek; majd csendes susogással mondá:

— És mindezt Éliásnak köszönhetem!

— Anna, — szólalt meg komolyan az elnök — töröld le könyeidet, nekem igen rosszul esik látni, ha valaki minden igaz ok nélkül sir. Hagyd akkorra busongásodat, mikor annak helye s ideje lesz.

A szegény elkeseredett leányka letörlé könyeit, ámde azok ismét és ismét kicsordultak.

Az elnök pedig igy folytatá hozzá intézett beszédét:

— Anna, jegyezd meg magadnak jól, hogy az ünnepen át az általam adott ruhát kell viselned, és én nem akarlak gyapju ruhádban látni, általában pedig azt akarom, hogy mindenkor az időszak igényelte ruházatot viseld; és hogy e kivánságomat pontosan teljesitsd. Meg kell valahára tanulnod, hogy parancsaimat tiszteletben tartod.

— Igenis, tenni fogom, — dadogá a nagybátyja szokatlan hangjától megrebbent leányka.

— Most pedig, kedves gyermekem, azt óhajtom, hogy ismét vidám légy. Ime, ismét átadom neked azon órát, melyet bérmáltatásod alkalmával neked szántam, de kérésed folytán annak értékét kellett akkor átadnom. Viseld azt, mint a bérmáltatásod emlékéül tőlem kapott ajándékot. Most ismét neked ajándékozom.

Olyannyira szomorkodva vette el Anna az órát, hogy a törvényszéki elnök egészen megütközött arczkifejezésén. Midőn az ujonan nyert ajándékot megköszönvén, nagybátyjának kezét megcsókolá, a jószivü öreg ur magához voná a leánykát, miközben nem kis önmegeröltetéssel ugyan, de mégis igy szólt hozzá:

— Valóban ocsmány gyermek vagy, hogy még akkor is megszomoritod a te öreg bátyádat, midőn az neked örömöt akar szerezni. Távozz tőlem!

Azzal eltaszitá magától, mellékszobájába ment, és annak ajtaját betette maga után.

Midőn Anna a tornáczra lépett, hallotta Johanna parancsát, melyszerint Mártha a reggeli feladásra sürgettetett, nehogy a templomba szándékozók annak késlekedése miatt hátráltassanak.

Majd a lépcsőn fölfelé haladva, kinyitá órájának fedelét, megakarván nézni, mennyi idő van még az istenitisztelet kezdetéig. Azonban alig tekintett órájába, hangosan és vig örömmel fölkiáltott, órájának fedelét lezárta, és visszasietett nagybátyja szobájába.

— Kedves, szeretett, drága nagybátyám! mivel mutassam meg iránta való háladatosságomat, mit tegyek, miáltal neked örömöt szerezhetek?! — igy kiáltott, miközben azt átölelé.

— Miképp? — kérdezé az elnök, miközben karja közé szoritá a kedvelt leánykát — az által, hogy te mindig az én kis vidám gyermekem maradj.

Anna örömében sirt is, nevetett is. Nagybátyját csókolgatá, és annak szivélyesen hizelgett; végre pedig óráját felnyitá, és annak fedeléből egy száztalléros utalványt vett ki, melylyel a szobában összevissza tánczolt, és énekelve mondá:

— Ez az enyim! ez az enyim! ez egyedül az enyim!

— Ez az óra is a tied, — szólt közbe a törvényszéki elnök.

— Ám legyen, ha te ezt akarod, kedves nagybátyám, — válaszolt Anna; majd kérő hangon igy folytatá mondatát: — Ha azt akarod, kedves bácsikám, hogy én a te kis vidám leánykád maradjak, ugy ne adj nekem drága ruhákat és ékszereket. Nagyon kérlek, és esedezem neked. Én meg fogom mutatni, hogy mindamellett is jól és csinosan fogok öltözködni. Te most nekem igen erős oktatást adál. —

— Jól van, tehát jövőben nem fogok neked ruhát ajándékozni.

A reggeli alkalmával Anna oly vidám volt, mint talán még soha. Gondosan volt öltözködve, és valóban tiszta és csinos volt. Azonban Éliás iránt mégis nehezteléssel volt, habár ugy látszott, mintha mindazt elfeledte volna, ami kevéssel előbb megszomoritotta.

(Folyt. következik.)

lyett határozatba ment, s az irodalmi bizottság megbizatott az egész magyar protestáns egyház egész történelmét felölelő munka kidolgozásával.

A bibliát illetőleg határoztatott, hogy az Ballagi forditásában, figyelembe véve a Károlyi-féle forditást is, az egylet által szakaszonként fog kiadatni, s az egész 4 év alatt fog megjelenni.

Az ülés folytatása délután 4 órára halasztatott.

E gyülést a ref. templomban istenitisztelet előzte meg, melyen Szász Gerő kolozsvári pap tartott emelkedett szellemü beszédet nagyszámu válogatott hallgató közönség előtt.

A délutáni gyülés megnyitása után dr. Kovács Ödön „a vallás és erkölcsiség viszonya egymáshoz" czimü értekezését olvasta fel, melyben azt vitatja, hogy vallás nélkül nincs moral, mert a vadnépeknél is van némi vallásos érzet. És — szerinte — bár a vallás független a moráltól, mégis nélkülözhetlen a vallásosság a moral megszilárditására.

E kérdéshez többen szólottak, Dobos János támogatta, Littkey Péter ellene nyilatkozott, mondván: Sajnálja, hogy e gyülésen oly felolvasás tartatott, melynél Hatala Péter székfoglalója is szabadelvübb.

Szóltak még ellene és mellette Kovács Albert, Fejes István, végre Kovács Ödön nézetét a gyülés magáénak nyilvánitja.

A vallás-tanitás kérdése merülvén fel, annak tárgyalása jövő gyülésre halasztatott.

Végre a pénztárvizsgáló bizottság jelentése felolvastatván, a gyülés a pénztárnoknak köszönetet szavaz, s kinyilatkoztatta, hogy az állandó választmány üléseit ezután is Budapesten fogja tartani.

* * *

— Október 26-án. —

Napirenden van a közmüvelődési bizottság jelentése, melyszerint a következő pénzsegélyezések kifizetése ajánltatik: a szláv protestáns missiónak 100 ft; a bereginek 100 ft; a budapesti árvaháznak 50 ft; és a szláv evangélikus missiónak 100 ft. Ez utóbbi tétel felett vita keletkezett, és a megszavazás egyelőre elhalasztatott.

Ezután Szász Károly tanfelügyelő beszélt, a protestáns lelkészek létszámának és azok tekintélyének mindinkább tapasztalható hanyatlásáról Szerinte azon okok korántsem a társadalom erkölcsiségének hanyatlásában keresendők, hanem inkább abban, hogy a tehetségesebb ifjak a politikai élet és ipar terén sokkal inkább remélhetvén munkálkodásaiknak óhajtott jutalmát elnyerhetni — azon pályákra törekednek. És ezen nem lehet csudálkozni, mert mindennek ára fölszökkent ugyan, de a protestáns lelkészek fizetése azért mégis a régi állapotban van.

A hanyatlásnak legfőbb okát azonban a tudományok és a hit közt történt szakadásban véli föltalálhatónak. Mivel, ugymond, saját lelkészeink is kénytelenek az önmaguk mondatain kételkedni, és a dogmát is képletekben magyarázni.

Ballagi inditványára Szász Károly beszéde más nyelvre is lefordittatik, és lenyomatván, szétosztatik.

Társadalmi tükördarab.

Darabosutcza, okt. hó.

H... egy széles körökben ismert járdat... fiatal betyár, ki pörge kalappal, lovag... mandnélkül szennyes inggallérral vonul kávébutikról kávébutikra, s ott a kávéshölgyek korlátlan udvarlója, belső titkos tanácsosa, néha dijtalan kapucziner fogyasztásra való kilátás fejében iródeákja is. Egy napon nevezett hősünk meggondolja magát, s becses személyiségét bemutatja egy 32, 33 évü, valaha csinosnak nevezhető özvegy asszonynál, ki mellesleg mondva egy lehetős karban tartott ház boldog birtokosnője.

— Én asszonyom tisza-dadai földbirtokos vagyok, jelenleg mulatság czéljából berándultam egy négyes angol fogaton, a „Bikában" vagyok szállva. Nagysádat meglátva szivem olthatlan lángra gyuladott, eszemet vesztém, s most lábaihoz jövök megkérdeni; vajon szeret-é viszont engem?

Az özvegynő hizelgőnek találván az ifju „földbirtokos" rajongását, előbb persze tetteti magát, de később enged a szép szónak, s ime pár nap mulva „szivük megérté egymást."

Az asszony örül már, hogyne? örül ifjusága első virágzásán, s vőlegénye ifju, szeretetre méltó földbirtokos, müvelt (?) uri ember. Az eljegyzés napja kitüzetik. Rokonok hivatnak össze, nemcsak helyből, de a vidékről is. A lakomát a menyasszony állitja ki, mint mondják, még pezsgő is volt. Szól a zene, nyüzsögnek a vendégek, vidám kaczaj és nevetés jár szobáról szobára, s a menyasszony lelke előtt tündér álmok vonulnak eltelve jövő boldogsága ködképeivel. Pedig öröme kissé korai volt. Egy szoboszlai rokonnak megtetszik a vőlegény, szóba áll vele s elkezdi előtte saját hajadon leányait dicsérgetni, kik persze szintén jelen valának,

— Kedves uram, ugyan mondja csak mi szépet talál azon a vén asszonyon? Nem magához való az. Ilyen derék fiatal emberhez már csak inkább illenék amolyan fiatal leányzó, mint teszem fel, az én Juliskám.

— Valóban szép gyermek, felel hősünk, s avval cserbe hagyva menyasszonyát folyton Juliskával tánczol.

A menyasszony elkomorul, eped, később könyezik, hősünk mind erre nem is hederit, s másnap ily szavakkal áll elé.

— „Drága menyasszonyom." Ma kaptam jószágigazgatómtul sürgönyt, hogy Szoboszlón keresztül 200 drb. ökröt hajt a tiszapolgári vásárra, jelenlétem okvetlen szükséges. Megbocsát ha pár napra távozom.

Távozni Szoboszlóra, persze szép dolog, de hozzá pénz is kell. Hősünk segit magán. Menyasszonyától az eljegyzés alkalmával kapott egy szép arany karika gyürüt, ami megért vagy 20—25 forintot. A gyürüt elzálogositani, s a pénzzel Szoboszlóra menni, az persze rövid megfontolás után végzett dolog volt.

Szoboszlón azután fölkeresi a szives rokont. Előadja, hogy ökreit várván kijött, s mert első dolga tiszteletét tenni, a család a legszivesebben fogadja, ott marasztják ebédre, midőn vendéglő felől kérdezősködik, megkinálják szobával. Egy kis szabódás, aztán hősünk bequártélyozza magát; eszik, iszik, mulat, udvarol a hölgyeknek, s e közben várja az ökreit, és szidja a késedelmeskedő jószág igazgatót.

Igy eltelik 10 nap. Hősünk észreveszi, hogy elég is talán már az udvarlásból s Juliskát formáliter megkéri. A szülők örülnek, napot tüznek a menyegzőre, s megteszik az előkészületeket.

Ez alatt az özvegy asszony eped bent Debreczenben hütlen vőlegénye után. Fütől-fától kérdezősködik, végre valaki fölfedi előtte, hogy vőlegénye legkevésbé sem földesur, hanem egy nagyon is ismeretes debreczeni lump, a kit pajtásai Ludas Matyinak kereszteltek el, alkalmasint gyöngéd czélzással az egykori hasonnevü élczlapra, a mi tudva levőleg a legnagyobb szemét fészek volt a magyar hirlapirodalom terén.

Az asszony elszörnyed. Hisz e nevet ő is hallotta már nem egyszer, szerepel az minden korcsmai verekedésben.

Mit tegyen? Ir rögtön Szoboszlóra s czimezi hősünk valódi nevére, ama bizonyos rokonokhoz; sejtette, — hogy vőlegénye oda szállt.

A levél megérkezik. A rokon elolvassa a czimet és szintén elszörnyed. Egy gondolat villan át agyán, föltöri a pecsétet s olvassa abból a legscandalumszerübb vádakat, a mit csak egy megcsalt menyasszony hütlen vőlegényének a szeme közé vághat. Le volt abban még az is irva, hogy hősünk nem földesur, hanem atyai szárnyak alatt álló nagy semmi.

A rokonnak eláll az esze. Hisz azt a nevet ő is hallotta már nem egyszer, mint egyik elsőrangu debreczeni lumpét emlittetni, s az most az ő leányának a jövendőbelije!

Nem kellett egyéb. Hősünk ép a kertben hazudozott Juliskának, midőn az öreg közibök tör ily szavakkal:

„Takarodsz haza azonnal semmirekellő, tudom ki vagy, majd adok én neked egyet az én leányaimból."

Hősünk látva, hogy el van árulva, a kert keritésnek vette utját, azon vitézül keresztül ugrott, s még azon nap haza pályázott Debreczenbe.

Itt első dolga volt az özvegy nőhöz beállitani. Az irtózatos boszuval fogadta, véget akart a viszonynak szakitani s kérte vissza jegygyürüjét.

Hősünk persze ezt nem tehette, — de esküdött menyre-földre, hogy ő hü.

Az özvegy kiutasitá.

Igen ám! De Ludas Matyi nem az az ember, a kit olyan könnyen le lehetne valakinek a nyakáról rázni. Ha kilökik az ajtón, be jön az ablakon. Próbálta már ő azt.

Leült egy fotelbe s beszélt a hölgynek édességeket.

Az kiment, s magára hagyta.

Hősünk nem zsenirozta magát, végig feküdt egy diványon, s elaludt.

Azóta ez mindennap igy van.

Az özvegy kiutasitja, ő esküszik menyre-földre, hogy hü, és nem tágit.

A legszebb az egészben mindenesetre az, hogy a menyasszonynak kárba ment először 80 forintja, a mennyibe a lakoma került, 2-or a gyürü ára 25 ft, 3-or 60 ft. uj öltözet és uj csizma fejében, mert majd elfelejtém megemliteni, hogy hősünk nem volt rest a hiszékeny tulboldog menyasszonynyal magát annak rendi szerint csinosan ki equipiroztatni.

Szinházi szemle.

Hétfőn, okt. 26. **„Az alvajáró"** opera 3 felv. Zenéjét szerzé Bellini. Az előadás átalában sikerült s az opera gyönyörü karai szabatosan betanulva gyönyörü élvezetet nyujtottak. A szereplők között első sorban Mándokinénak (Amina) kell nyujtanunk az érdemkoszorut, ki eleitől fogva végig tiszta, csengő hangon énekelt, s különösen az első felvonás magándalában tapsokat aratott. Az ő hangjában mindig annyi bensőség és dallamosság van, hogy éneke szükségképen utat talál az ember szivébe. Játéka is kifejező volt. Az első szinpadi kisérletét tevő Kriger Kornélia kisasszonyról is elismerőleg szólhatunk. Hangja mezzó szoprán, lágy és kellemes, éneke könnyü. A lámpaláz meglátszott rajta eleinte, de később elég bátran énekelt. Mozogni még nem tud jól a szinpadon, vagyis teste felső részével számitotta az ütenyt, mint a koncerténekesek szokása, de az efféle külsőségeket elhagyhatja idővel. Egészben véve, első kisérlete Liza szerepében elég kedvezőleg ütött ki. Rudolf gróf szerepét a beteggé lett Philippovics helyett, Tóthfalusi énekelte és pedig élvezhetőleg Dalnoki (Elvino) rekedt volt, s ennek kell tulajdonitanunk, hogy az első felvonás nagy kettősében a zenekar hallgatása alatt kiestek az akkordból. Egyébiránt Dalnokinak érdeme az, hogy ő még rekedten is helyt szokott állani magáért, s hogy ilyenkor nem a szokott sikerrel, arról ő nem tehet.

Közönség szép számmal.

— **Egy ál-grófnő**. Ezen év julius havában mintegy 20 év körüli, csinosan öltözött nő érkezett Prágába s ott az elsőrangu szállodák egyikében vett lakást, mint Komorofska Pauline grófnő. — Kevés idő mulva azonban, anélkül, hogy számláját kiegyenlitette volna, eltünt a szállodából, de Prágában maradt, hol nemsokára Orsinska Pauline grófnő név alatt ismét feltünt, sőt az ó-csehpárt némely vezéreivel ismeretséget is kötött s midőn Prágában az orosz templom felszenteltetett: ott mint az orosz arisztokraczia képviselője ünnepeltetett. — Ismerőseitől jelentékeny összegeket csalván ki, előbb Rokycanba, majd Kolinba ment, hol hasonló üzletet folytatott. Kolinból, a prágai rendőrség figyelmét kikerülendő, Bécsbe menekült; azonban a bécsi rendőrség, értesitvén a prágai által, csakhamar nyomába jutott a szédelgőnek, s a „Klomser szállodában" — a hová Prodzincska Borbála név alatt szállott, — szombaton reggel elfogta. — E csaló nő már egy izben fordult meg Bécsben s magát különböző nevek alatt adta ki, most Orsinska Paula, majd Lebedoff Alexandrine moskaui udvari énekesnő, majd ismét Orczy Paula magántánczosnő nevek alatt szerepelt. — Sőt a mult évben Németországban is megfordult, különböző ál-név alatt. Az elfogott különben mintegy 30 éves, beszél tiz élő nyelvet s köztök még az uj görögöt is. — Még mindeddig valódi neve nem tudatik, Pridzinska Paulának mondja ugyan magát, azonban semmi bizonyitéka nincs, mi ezen állitását igazolná. Valószinü, hogy egykor orosz udvari balettánczosnő lehetett. — Átszolgáltatott a törvényszéknek.

UJDONSÁGOK.

*** A politikai közélet, különösen az országgyülési tárgyalások nagy érdekeltséget keltenek a legközelebbi hónapokban; s lapunk azokat kimeritően fogja ismertetni. Annálfogva a legközeebbi november és deczember hónapokra előfizetést nyitunk 2 ftjával. Az előfizetesi pénzeket kérjük még e hóban beküldetni.**

* **Örvendetes** jelenségül emlithetjük fel, hogy a városunkban levő 5 leánynevelde mindegyike elég népes, és azokban az oktatás és nevelés ügyére kellő gond van forditva. Azt azonban nem helyeselhetjük, hogy majd mindegyik intézet — mondhatni — egy helyen van, a város czeglédutczai részén összezsufolva. Ha a város más távolabbi részén kivánna valamely jó hitelü vállalkozó uj növeldét nyitni, azt hiszszük, hogy annak is lenne elég növendéke; mert a város távolabbi részeiből, kivált télen, nem minden szüle küldi örömest gyermekeit távolabb eső intézetbe. — (Beküldetett.)

* **Huzly Károly** szeretve tisztelt prépostunkról fentebb érdekes czikket közlünk a „Békés" után. Látni való ebből, hogy prépostunk 50 éves jubileuma tágasabb körben változott örömünneppé.

* **A városi kölcsön** felvétele körüli teendőkkel — amint tudjuk — a tanács bizatott meg a bizottmányi közgyülés által. Azt is jól tudjuk, hogy az ily pénzügyi mivelettel együtt járó teendők nem tartoznak nyilvánosság elé. Azonban, a nyilvánosság igényei és a közérdek igen sokszor összetalálkozván, azt hiszszük, hogy a jelen esetnél sem hibázunk, ha a két tárgyat összekapcsoljuk, s felhivjuk a tanácsot, hogy a kölcsön iránti pályázatot és a pénzügyi miveletek eredményét illetőleg, a nyilvánosság követelményeit ne mellőzze.

* **Erdélyi M.** kisasszony Kassáról közelebb fog szinpadunkon fellépni „Hunyadi László" operában Gara Mária szerepében; az illető kisasszony szép hangját igen dicsérőleg hallottuk emlittetni.

* **Magyar nyelven irt czimzet külföldről.** Mig fájdalommal kell olykor felemlegetnünk a hazánkban terjedésre számitó germanizáczió kinövéseit, jól esik lelkünknek, ha külföldről, — habár üzleti érdektől vezetett — oly eljárást tapasztalunk, ami nemzeti nyelvünk méltatására mutat. Legközelebb találkoztunk ily jelenséggel, midőn a Schotte és Voigt könyvkereskedő czég Berlinből magyar czimzettel küldte be hozzánk a gazdászati könyvtár czimü gyüjteményére vonatkozó felhivását, melyből is kivonjuk a következőket: a nevezett czég röviden, népszerüen irott müveket ad ki jeles irók és tapasztalt gazdáktól a gazdászat minden ágából, u. m. a földmivelés, barmászat, kertészet, erdészet köréből; — melyek mintegy 60 kötetre terjednek, s már részekben meg is jelentek. Mire is felhivjuk az illetők figyelmét.

* **A tanitói nyugdijintézet** ügye nagyon régen alszik. Ideje volna már felébreszteni. Reméljük, hogy tanitóink nem ejtik el e szép eszmét, hanem igyekeznek foganatositani.

* **Beküldetett.** T. szerkesztő ur! A jogászismerkedési estélyről irt czikkemből tévedésből kihagyván egy jelentékeny részletet, ha késve is, kötelességemnek tartom ez akaratlanul elkövetett hiba kiigazitását. Tudniillik a Lengyel Imre által tartott szónoklatnak nevezhető szép beszédről elfelejtkezék megemlékezni, holott ez amaz estélyen elmondott beszédek legsikerültebbje volt. Az egész ifjuság néma csendben a legnagyobb figyelemmel hallgatá, hogy végén annál kitöróbb lelkesedéssel kiáltsa az éljent, mintegy kifejezni kivánva, hogy annak a főiskola fölvirágozására, tudós tanártestületére s haladó ifjuságára vonatkozó felköszöntő szavai megtalálták a helyes utat lelkesedni tudó szivükhöz. A történeti hüség érdekében tartoztam ez utánpótlással. D. L. Gy.

* **Hány az óra?** Már több izben felszólaltunk, közérdekből, a nagy toronybeli óra járásának tökéletlensége ellen. Ma reggel is, a nevezett tornyok egyikében fél tizet mutatott az óramutató, midőn a másikban épen féltizenegy volt. A közönség érdekében tenne a kapitányi hivatal, ha e visszásság megszüntetése iránt intézkednék.

* **Blaháné** egykori kedves népszinmü énekesnénk diadalai folyvást érdekelnek bennünket; mert hiszen ő szinpadunkon lett oly nagygyá a népszinmüénekesi szakmában, hogy — mondhatni — számbavehető versenytárs nélkül áll ma is az egész magyar hazában. Ő tegnapelőtt lépett fel 3 havi szünet után a budapesti nemzeti szinpadon. A „P. N." következőkép ir diadaláról: Blaháné a „Tündérlak Magyarországon" czimü magyaritott franczia bohózatban lépett föl, mint az obsitos huszár életpárja. Kilépésekor koszorukat és virágcsokrokat kapott s a lelkesedett karzat minden népdalát megujráztatta. Blaháné hangja a betegség alatt nem fogyatkozott meg; a szép magyar dalokat most is oly hatással énekli mint azelőtt.

* **A rend egyik őre** gyönyörü példát mutatott közelebbről a polgárságnak. Holt részegen és feltegyverkezve dicséré Bakhust egy korcsmában. — Bekisérték őt is, mint más közönséges halandót.

* **Egy joghallgató**, ki a gymnáziumi tantárgyakon kivül a német, szükség esetén az angol és franczia nyelvből is adhat oktatást, ajánlkozik valamely helybeli uriházhoz mint nevelő vagy korrepetitor, szerény föltételek mellett. Bővebb tudósitást nyerhetni szerkesztőségünkben. —

* **A gabnapiacz** most a piaczi főtér. Örvendhetünk, hogy városunkban oly nagy a forgalom, s az adás-vevési verseny, mint az mai napon is mutatkozott, midőn az egész piacz be volt telve szekerekkel. Hanem, valljuk meg az igazat, ideje volna, hogy a piaczok rendeztetnének, s jelesen a gabnapiacz áttétetnék hatvanutcza végére, a mely a követelmény által e czélra már régen kijelöltetett. (Beküldetett.)

* **Lövöldözött** két ifju az utczán, még pedig nem tréfából; golyókat repitettek a fegyverből szerteszét, mig a rendőrség meg nem gátlá mulatságukat.

* **A debr. illetőségü** hadköteles szökevények neveit magában foglaló, s meglehetős terjedelmes kimutatás a nyomdából már kikerült; melyek az illetők nyomoztatása czéljából az ország összes törvényhatóságához a kapitányi hivatal által megküldettek.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Elnök: Perczel. A ház két alelnökére adatnak be egymásután a szavazati jegyek, az eredmény a következő: Az első alelnökre beadatott összesen 162 szavazat. Ebből nyert Bánó József 102, Simonyi Lajos b. 45, Mocsáry Lajos 8, Torma Károly 2, Mednyánszky Sándor 2, Irányi Dániel 1 szavazatot. Két szavazati jegy üres volt. A második alelnökre történt szavazás eredménye a következő: Beadatott összesen 160 szavazat. Ebből kapott Torma Károly 96, Tisza László 45 szavazatot. Üres volt 5. A jegyzőkre beadott szavazatokból nyert Beöthy Algernon 177, Széll Kálmán 153. Tombor Iván 153, Mihályi Péter 151, Wachter Frigyes 151, Szeniczey Ödön 116. Huszár Imre 106-ot. A háznagyra beadott szavazatokból nyert Kovách László 106, Jankovics Miklós 52 szavazatot, üres volt 4 szavazat. Ezután Bánó József megköszönte a ház tisztviselői nevében a megválasztatást, s az osztályok kisorsoltattak. — Ghyczy Kálmán pénzügyminiszter inditványára az adójavaslatok s a zárszámadások ügyében két külön bizottság választása határoztatott el.

Ülés vége $1^{1}/_{2}$ órakor.

Hazai hir.

(*) Gyoma alatt — irja egy szemtanu — 5000 ° hosszu csatornát ásnak, mely már két héttel ezelőtt elkészült és csupán csak a 33-dik átmetszésnél, a 42—43-dik karó közt egy láncz nem akar sikerülni. Az általán véve tiszta sárga agyagból álló csatornán, fent jelzett helyen egy 40 ölnyi darabra akadtak, mely elütőleg a többi földtől ösmeretlen anyagból áll. — Szine kékes, könnyen ásható, — kocsonya állományu, — ugy, hogy 1 láb helyett — könnyen szabadkéz nyomásra is 2 lábra halad az ásó. Száraz állapotban e föld már igen szivós, s részei erősen összetartják egymást, — szétporlasztva oly finomságu porrá válik, mint az ugynevezett féderveisz, s az ujjak között ép oly könnyen sikamlik, — inkább finom hamuhoz szinre és tapintatra is, mint földhöz hasonlit, — s a homoknál sokkal finomabb és kékebb. — Ez anyag az, mely kiáshatlan. A csatorna egyéb részeiben ugyanoly erővel mint itt, egyszerre kezdetett el az ásatás, s ime a csatorna — többi részeiben már másfél héttel ezelőtt elkészült, és e helyütt — a munkaerő kettős szaporitás mellett, ma sem birt elkészülni. — A munkások fáradatlanul dolgoznak, s ha most kiásnak 1 talyicskányit, mikorra a partra felviszik s onnét visszajönnek, már alig találják helyüket, hol ástak? a föld azonnal helyre emelkedik. S ez hetek óta már igy megy.

500 aranynyal jutalmazott vigjáték.

Debreczeni szinház.

I. bérlet 19. szám.

Szerda, okt. 28-án 1874.

adatik:

Sakk a királynak.

A bécsi burg-szinház által 500 aranynyal jutalmazott vigjáték 4 felv. Irta Schaeffert Hipp. A. Forditotta Dóczi Lajos.

(Rendező: Egyed.)

Helyárak: Alsó és közép páholy 4 ft — Családi páholy 6 ft. — Másodemeleti páholy 3 ft. Támlásssék 80 kr. — Földszinti zártszék 60 kr. Emeleti zártszék 50 kr. Földszinti bemenet 40 kr. Karzat 30 kr. Deákjegy 30 kr. Garnison őrmestertől lefele 30 kr. Gyermekjegy 30 kr.

Jegyeket lehet váltani a szinházi pénztárnál, d. e. reggeli 9-től 12-ig, d. u. 3 tól 5-ig, este a pénztárnál.

Kezdete 7 órakor, vége 9 után.

— **Bécsi tőzsde** okt. 27. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.—, cs. arany 5.24—: Napoleonarany 8.88.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLÁH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Tóth Sándor

Temetkezési intézet és koporsó-raktár tulajdonosának van szerencséje a t. cz. közönséget értesiteni, hogy üzletét a közeledő halottak napja alkalmára nagy választéku és kitünő

Sirkoszorukkal és siri lámpákkal látta el,

melyeket a halottaik iránt kegyeletes családok rendeletére lehető jutányos áron kész kiszolgáltatni.

Továbbá, raktárában nagyválasztéku különböző osztályu **ércz koporsók, temetkezési teritékek** és mindennemü **gyászszerelmények** lehető jutányos áron találtatnak, s ugyanott több rendbeli **halottvivő gyászkocsik** megrendelhetők.

Fent jelzett intézet van czeglédutczán, a takarékpénztár háza alatt.

585 2—3

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a néhai **Heuske Ferencz** kiskoru örökösei tulajdonát tevő, a debreczeni 2640-dik számu telekjegyzőkonyvben A. bejegyzett s 600 afrtra beesült váradutczai külvárosi 3558 sz. házastelek folyó 1874-dik évi **Nov. hó 14-dik**, szükség esetére **Deczember hó 14 dik** napján délutáni 3 órakor, a telekkönyvi irodában végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó önkénytes árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%, vagy is 60 aforint az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 1, 2 és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó, s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

7. Vevő a vételár utólsó részletének kölcsönül megtarthatása iránt az árvaszékhez folyamodhatik.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesitheni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874. évi október hó 2-dik napján tartott üléséből.

Boruzs József,
jegyző.

577 3—3

Pályázat.

A b. e. Nagy József alapitvány a folyó évre odaitélendő 500 f tos ösztöndijára pályázat nyittatik.

A pályázásnál megkivántatik, hogy:

1-ször, az illető magyar, ref. vallásu, s a felsőbb tudományokat debreczeni főiskolánkban végezte legyen.

2-szor, kitüzött pályájának a lelkészi vagy tanárinak kell lennie.

3-szor kell, hogy a filozófiai s theologiai tudományokon kivül a latin nyelvben annyira jártas legyen hogy a római klasszikus irókat jól értse; mit, hogy jól ért, ugy azt, hogy a görögnyelvtanból kitünő osztályzata van: érettségi bizonyitványával kell igazolnia.

Tartozik az élőnyelvek közül a németet teljesen érteni, s egész folyékonysággal beszélni. Megkivántatik, hogy a franczia nyelvben is birjon annyi előkészültettel, hogy a könyveket jól értse.

Ez utóbbiakra nézve is elengedhetlen szabályul tüzetvén, hogy ezek is illetékes, s tekintetbe vehető bizonyitványokkal igazol assanak.

Mely igy szerelt, — másként figyelmen kivül hagyandó — pályázati kérvények **folyó évi deczember 1-ső napjáig** Révész Bálint püspök es alapitványi bizottsági egyik elnök urhoz teszendők beterjesztendők.

Debreczen, 1874. okt. 25.

Bodossy Pál,
az alapitványi biz. jegyzője.

586 1—

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.